

En sindig jyc e i et smukt hjem

IDEOLOGIENS VANDBÆRERE

Tekst: Mette Bock
Foto: Lars Juul

Store, hvide flader. Arkitekttegnet villa. Farvestrålende billeder af Wallase, der matcher det enkle, diskrete møblement. I samme øjeblik jeg træder ind ad døren, ringer telefonen. Det er min datter, der skal give mig detaljerede oplysninger om sin umulige lillebror. Pinligt, i dette hjem, der ser ud som om det aldrig nogen sinde har været berørt af noget, der bare kunne minde om en barnehånd.

Forkert. For hun er der, den lille troid af æske på bare et enkelt år, med lyst sommerhår og ny kjole. Hvordan er det dog muligt for mennesker at bo i noget, der ligner en vellykket fusion mellem Bo Bedre og Skønne Hjem, og samtidig have plads til både hans børn, hendes barn og fælles barn, uden at det overhovedet kan ses?

Men det er det altså her. Trolden kravler særdeles livligt rundt på farmand Jørgen Bang, mens han fuldstændig upåvirket koncentrerer sig om sin gæst.

- Det var nok nærmest en tilfældighed, at det blev Det

Han bærer konservatismen

Ideologierne og de partipolitiske holdninger eksisterer ikke bare ud i den blå luft, De bliver båret og udtrykt af mennesker af kød og blod, med individuelle holdninger, normer, følelser og særpræg.

Horsens Folkeblad forsøger med en serie interviews at beskrive nogle af disse ideologiernes vandbærere.

I dag er turen kommet til en af konservatismens bærere, Jørgen Bang. Han bor i Stensballe og er fængselsinspektør. Desuden er han medlem af Horsens byråd, valgt for Det konservative Folkeparti.

Horsens Folkeblad har tidligere i denne serie bragt interviews med Venstre-kvinden Agnes Tellerup, den 26. juli, og Lilly Gyldenkilde, den 2. august.

konservative Folkeparti. I de første år i Horsens var jeg formand for en idrætsforening, og gennem det fik jeg interesse far at se lidt mere overordnet på, hvordan en kommune administrerede fritidsområdet. Det var klart for mig, at de borgerlige partier bedst varetog mine interesser. Så i 70'erne lod jeg forstå, at jeg på et tidspunkt gerne ville engagere mig politisk. Men indtil 1981, da jeg var 37 år, havde mit eneste politiske engagement bestået i at afgive stemme til valgene.

-At det blev de konservative skyldtes, at det var dem, der henvendte sig i 1981. Først bare med henblik på medlemskab. Men allerede i efteråret blev jeg opstillet - og valgt. Det

ve været Venstre. Hovedsagen for mig var, at det var et borgerligt parti.

- Min far var godsforvalter, først på Djursland og senere på Moesgaard syd for Århus. Han var formand for Landbrugets Arbejdsgivere og medlem af de konservative. Men vi snakkede ikke meget politik i mit hjem.

- Far frarådte mig at gå landbrugsvejen. Som jordbesidder kan man ikke tjene penge, og det kunne man heller ikke dengang. Det blev efter lange overvejelser juraen, jeg valgte, og det har jeg ikke fortrudt. Siden 1971, da jeg fik min juridiske embedseksamen, har jeg været ansat på Horsens Statsfængsel, og det har jeg været godt tilfreds med.

- Jeg er nok meget administratortypen, forstår du. Det kreative ligger ikke til mig. Jeg har altid levet en meget beskyttet tilværelse og har egentlig misundt - i ordets positive betydning - dem, der er opvokset i et bymiljø. De har levet i et meget mere kreativt og udviklende miljø end det, jeg oplevede på landet. Engang imellem kunne jeg godt tænke mig at være lidt mere impulsiv eller kreativ. Man kan godt af og til føle, man står lidt i vejen for sig selv.

Jeg bliver her

- *Hvor er du om ti år?*

- Her. Hvis vi ser på det arbejdsmæssige, har jeg nået en slutstilling som fængselsinspektør. Jeg er for uvidende på andre områder og også for gammel til at søge noget nyt. Men om jeg er politiker, kan jeg godt stille spørgsmålstejn ved. Det politiske er mere udadvendt, mere prestigebe-tonet. Der har man behov for synlige resultater. Det må være forbandet efter et valg at miste de poster, man har tilkæmpet sig og måske netop er blevet god til at varetage. Et parti kan jo nemt gå tilbage, og så får man pludselig nogle dårligere roller at spille.

- *Har du selv fået benefit for din personlige investering?* - Absolut. Jeg har oplevet en stor udvikling fra at blive valgt på det yderste mandat til i min anden valgperiode at overtage både 2. viceborgmesterposten og en plads i økonomiudvalget efter Knud Schütt, da han trak sig tilbage. Og ved sidste valg var

jeg spidskandidat og havde den glæde at opnå genvalg og bevare de poster, jeg havde.

Nyder frugterne

- Det har været en lang indlæringsfase, men jeg er ved at føle, jeg har fod på de forskellige områder nu. Man skal ikke tro, man som nyvalgt er verdensmester. Nu kan jeg begynde at nyde frugterne af den indsats, jeg gjorde i de tidligere perioder. Der skal hele tiden være noget at gå efter, ellers er det ikke umagen værd. Jeg ville ikke kunne holde ud at skulle vegetere en periode, hvis vi skulle gå tilbage. Det har også noget med alder at gøre. - Er du ikke en atypisk politiker - meget rolig og sådan?

- Jo, måske, men jeg mener da også, der er noget, der kan ændres til det bedre, det skal bare ikke revolutioneres. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig et samfund, hvor alle er tilfredse. Men derfor skal man da ikke bare lade stå til.

Den lave moral

- *Hvordan står det til med moralen i samfundet?*

- Nu er jeg hverken særlig akademisk eller særlig filosofisk anlagt. Men beklageligvis er moralen blevet meget lav i vores samfund. Vi har selvfølgelig altid kendt til sort arbejde. I dag har det imidlertid et helt uacceptabelt omfang. Og selv blandt arbejdskammerater er der tyveri. Vi har f.eks. på vores arbejdsplads oplevet at ting forsvinder, hvor vi med sikkerhed kan sige, at det

Reolen i hjemmet i Stensballe bærer præg af; at en byråds-politiker har mange sager at se til. Men Jørgen Bang har også tid til datteren Anne-Sofie.

- Mange undskylder det med, at man er dårligere stillet end naboen. Moralens forfald har også noget med oplysningsniveaueu at gøre. Vi er blevet så oplyste, vi kan se, at der er forskel på mennesker. Jeg har personligt ikke noget imod, at der er forskel i levestandard, men det er der nogen, der ikke kan acceptere. Det lyder så dumt, når man snakker om classesamfund, men det kan altså ikke undgås. Se bare på Østeuropa. Selv der eksisterede det. - Kan eller skal man gøre noget ved det?

-Jeg tror ikke, det kan være anderledes. Men hvad angår det med moralen skal det nok vende igen. Se bare på moden. Det er som om al udvikling foregår i bølger. Selv om vi ikke gør noget, kommer det af sig selv.

Alle er ikke lige

- *Kan man forvente, at de dårligst stillede accepterer forskellene i levestandard?*

- Nej. Jeg tør næsten ikke sige det, men jeg er bange for, at skolerne har indflydelse. De vil gerne sige til børnene, at alle skal være lige. Men alle er altså ikke lige. Nogle har bed

re evner end andre og derfor kan det ikke lade sig gøre. - Jeg har altså ikke fantasien til at forestille mig et samfund, hvor alle er tilfredse. Jeg har heller ikke ambitioner om at løse de store, samfundsstrukturelle problemer. Jeg befinder mig bedst med over-skuelige problemer og kan let tilpasse mig givne rammer. Og alligevel er jeg god til at udnytte mulighederne i de givne vilkår.

- Vi har en lang tradition for demokrati i den politiske sfære af samfundet. Vil udviklingen medføre, at demokratiet også udvides til at omfatte den økonomiske del?

- Nu er jeg jo ansat i den offentlige sektor, og der har jeg svært ved at forestille mig et større økonomisk demokrati end det, vi allerede har. Men der kunne nok delegeres mere ud på lønområdet. Det kunne virke stimulerende på mange medarbejdere, om lønnen var lidt mere fleksibel. Det ønsker fagforeningerne bare ikke, selv om finansministeren kæmper bravt for det. Jeg er sikker på, vi ville kunne få mere ud af medarbejderne på den måde. Til gengæld måtte det så også gøre muligt, at vi kunne skaffe os af med medarbejderne i den anden ende.

Usandsynlig heldig

- *Hvad tror du udvikler det enkelte menneske?*

- Det spørgsmål kan jeg ikke svare generelt på. Nogen bliver stærke af modgang, andre bryder helt sammen. For mit eget vedkommende har jeg være usandsynlig heldig. Jeg har ikke mødt megen modgang, og har den været der, har der været gode mennesker til at hjælpe.

alligevel har jeg ikke følt, jeg har den store selvtillid.

- På hvilke områder kunne du ønske dig, den var større? - På det udadvendte plan. Nogle er født med det talent, at de kan rejse sig op i enhver forsamling og sige noget genialt. Det har jeg kæmpet med i mange år. Først skrev jeg op ord for ord. Senere bare stikord, men alligevel. Det er udtryk for, at man inden for nogle områder ikke føler sig tilstrækkelig.

Nu er alle med

- *Hvad forventede du af det politiske arbejde, da du startede i 1981?*

- Jeg havde nok forventet en større grad af indflydelse. Men jeg synes, der er sket en positiv udvikling i de 10 år, jeg har været med. Dengang var det faktisk bare en tre-fire politikere, der bestemte alt. I dag er vi alle med til at prioritere, selv om der er grænser for, hvad vi kan gøre. Det er naturligvis regeringen, der fastlægger de overordnede rammer. Vi kan gøre noget inden for disse, men vi kan ikke gå imod den samlede udvikling. Vi kan f.eks. ikke løse arbejdsløshedsproblemet her i Horsens. Der er nogle "m ust" vi skal leve op til.

- Er I gode til at arbejde sammen i lokalpolitik?

-Ja, klimaet blandt lokalpolitikere er ganske godt. Det, der forbavser mig, er, at man kan stå og sige en masse til hinanden, som man i sit normale arbejdsliv ville blive smaskfornærmet over at stå model til. Men det hører til det politiske liv, og man er fine venner bagefter alligevel. Personligt gør jeg meget ud af altid at gå efter det politiske, ikke efter manden personligt.

- Det er der nogen, der ikke kan holde sig til?

- Det er rigtigt, men jeg har ikke gennemtænkt hvorfor. Måske er det, fordi det ikke er de rigtige mennesker, der bliver valgt som politikere. Henvendelser fra enkeltpersoner kan dreje en sag, og det mener jeg også er meget forkert. Hvis politikere koncentrerer sig om det, de egentlig var sat til - at udstikke rammer - ville det gå bedre. Men mange bliver sagsbehandlere, og det er de ikke gode til.

Forbillederne

- *Har du nogle politiske forbilleder?*

- Det lyder måske mærkeligt, men Holger Sørensen, den forhenværende socialdemokratiske borgmester, er den, jeg har beundret mest her i byen. Han kunne snakke med alle og hidsede sig ikke unødigt op. Og gjorde han det endelig, var det ikke et øjeblik for tidligt. Han var fantastisk god til at samle. Og er det ikke det, det drejer sig om i lokalpolitik? Uanset om man er borgerlig eller socialdemokrat, skal man kunne forhandle med alle parter. Man må ikke sidde nogen overhørig.

- Jeg forsøger selv at dæmpe den smule temperament, jeg har, og vil gerne give udtryk for en indre ro. Det virker mindreværdigt at hidse sig op overfor alting.

- Er du en sindigjyde?

Hustruen: - Ja, det er han. Men han er altså alt for beskedent. Han er både dygtig, hurtig og kvalificeret. Det er noget pjat at være så beskedent.

Man er tilbøjelig til at give hende ret. Manden er både åben, oprigtig og seriøs. Og det er vel væsentlige kvaliteter hos en lokalpolitiker?